

тора, ако мисли да прави нѣщо, ще каже на насъ.

Кокичковъ

Нищо нѣма, г-жа, нищо не ми е обещалъ.
Едно цигаре ще ми донесе, туй то. Дребна
работа...

Масларски (влиза радостно)

Тръгна тя, тръгна!

Г-жа Масларска

Кои бѣха тѣзъ хора?

Масларски

Депутация, Дафинке, депутатия. Депутация,
отъ граждани. Дошли хората да ми кажатъ,
че ще гласуватъ за мене. И то тѣкмо ония
които вървѣха съ Бубевъ. Сами идатъ. Кро-
тички, като агънца, сами идатъ и казватъ:
„Ще гласуваме за васъ, г-нъ Масларски!...“
— Добре, гължбчета. Ама какво ли си ре-
каха: „Масларски милионеръ, зеть му милио-
неръ, кѫде ще излѣземъ наглава? Я по-добре
да я ударимъ на молба, докато е време...“

Г-жа Масларска

Глупости приказвашъ и ти. Не искамъ да
ми дохождатъ вкъщи. Кой знай каква каль
сж ми навлѣкли.